

привилегии били потвърдени и презъ 1459 г.¹⁾. Навѣрно, скоро следъ това, може би само нѣколко десетилѣтия, дубровчанитѣ започнали да се установяватъ въ Пловдивъ и то не много по-късно, отколкото въ София. Презъ 1481 г. въ Пловдивъ била издадена на дубровчанитѣ специална грамота, съ която, като се потвърждаватъ старитѣ привилегии, билъ намаленъ опредѣления имъ годишенъ данѣкъ отъ 15,000 на 12,500 дуката годишно²⁾. Вѣроятно този ферманъ е билъ даденъ на дубровчанитѣ отъ Пловдивъ и Одринъ по лична тѣхна молба. Така тѣ сж постѣпвали винаги. Дубровнишкитѣ посланници се явявали, придружени отъ специални драгомани, съ дарове и пари, предъ по-висшитѣ турски сановници, да молятъ ауденция отъ везира, или султана, отъ които, следъ врѣчане на дароветѣ, издействували известни отстъпки.

Сжщо така въ Пловдивъ била подписана и друга една дарствена грамота отъ султана Баязидъ II до дубровчанитѣ, датирана отъ 1499 г.³⁾.

За търговското значение на града Пловдивъ сж запазени ценни сведения отъ бургундския рицаръ Бертрандонъ де ла Брокиеръ отъ 1433 г.: „Той лежи на рѣката, наречена Марица, всрѣдъ голѣмо поле и е единъ прекрасенъ край, гдето се намиратъ всички видове нѣща за ядене и то на евтина цена. Едно време града е билъ значителенъ по голѣмина, а и сега е такъвъ“⁴⁾.

За пръвъ пѣтъ се споменаватъ дубровчанитѣ въ Пловдивъ презъ м. януарий 1502 г., т. е. само 20 години по-късно отъ явяването на тѣхнитѣ сънародници въ София. Въ нотариалнитѣ книги на дубровнишката република за тази година сж споменати нейни поданици въ Пловдивъ, които имали да уреждатъ парични сдѣлки⁵⁾. Въ този документъ се говори за нѣкоя си Франа. Сжщото име се споменава 50 години по-късно въ другъ документъ, като дъщеря на Николай Хаджи, починалъ въ Пловдивъ⁶⁾.

Отъ 1547 г. е запазенъ единъ договоръ за съдружие между дубровчани търговци въ българскитѣ земи, а именно между Биаджио ди Стефано и Джиовани ди Флорио.

Това съдружие имало седалища въ София и Дубровникъ и е търгувало съ всѣкакъвъ родъ стоки: износъ на кожи и вносъ на всѣкакъвъ видъ манифактура. Отъ текста на договора се разбира, че нѣкои отъ съдружницитѣ имали стари търговски връзки съ тѣхни клиенти въ българскитѣ земи, гдето тѣ търгували и че преди тѣхъ други дубровчани сж вършили значителна търговия. Изъ между тѣхнитѣ сънародници въ Турция е споменатъ нѣкой си Giorètha de Andrea gaueo habitante in Plovдино, отъ когото новото съдружие имало да взема 188.

1) „Che nessuno prenda dazio delle merci di trasporto in fuori di quello, che e imposto, c'oe quando vendono aspre cento aspre due, secondo la tassa d'Adrianopoli, Fillipopoli e Cratoa . . .“ Дарственъ ферманъ на султанъ Мехмедъ II отъ 7. III. 1459 г. п. т. стр. 17.

2) Ферманъ на султанъ Баязидъ II отъ 22. XI. 1481 г. п. т. стр. 64.

3) п. т. стр. 117.

4) И речекъ К. Пѣтувания, стр. 138.

5) Div. not. т. 81 f. 45 (Die XVIII Januarij 1502).

6) Div. not. т. 115 fol. 104.